

Sygn. akt I CKN 684/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 24 września 1999 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Z. Strus

Sędziowie: SN - M. Kocon

SN - K. Kołakowski (spraw.)

Protokolant: B. Rogalska

po rozpoznaniu w dniu 24 września 1999 r.

na rozprawie sprawy z urzędu

o rozwiązanie rodziny zastępczej ustanowionej dla małoletniego M. Z.

w osobie M. D. oraz pozbawienie władzy rodzicielskiej matki małoletniego –

J. O.

na skutek kasacji M. D.

od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w P.

z dnia 27 lutego 1998 r., sygn. akt II Ca [...]

p o s t a n a w i a :

oddalić kasację.

U Z A S A D N I E N I E

Kasacja wniesiona w imieniu uczestniczki postępowania od postanowienia oddalającego jej apelację od postanowienia Sądu opiekuńczego, którym m.in. rozwiązano rodzinę zastępczą, jaką – będąc babką małoletniego – stanowiła, oparta została na podstawach: „naruszenia prawa materialnego – art. 109 kro, przez wydanie zarządzenia bez zaistnienia wymaganej przez ustawę okoliczności” i „naruszenia prawa procesowego – art. 576 § 1 kpc – przez niewysłuchanie osoby bliskiej małoletniego”. Na tych podstawach wniesiono o uchylenie postanowień Sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Do kasacji załączono dokument i w jej uzasadnieniu powołano się na jego treść wskazującą – zdaniem skarżącej – na odmienny od ustalonego stan faktyczny.

Sąd Najwyższy oddalił tę kasację, gdyż nie jest ona oparta na „usprawiedliwionych” podstawach (art. 393¹² kpc).

Mimo formalnego powołania pierwszej z podstaw kasacji, naruszenia prawa materialnego skarżąca upatruje, jak wynika zarówno ze sformułowania samej tej podstawy, jak i z jej uzasadnienia, w wadliwym zaakceptowaniu przez b. Sąd Wojewódzki ustaleń Sądu pierwszej instancji. W kasacji, wbrew wymaganiu wynikającemu wprost z art. 393¹ pkt 1 kpc, nie wypełniono tej podstawy dopełnieniem obowiązku skonkretyzowania, czy zarzucane naruszenie polegało na wadliwym zastosowaniu powołanego w podstawie kasacji przepisu (a zatem zamiast innego – właściwego w sprawie), czy na jego błędnej wykładni (a więc nadaniu mu treści, której nie zawiera). W istocie więc w ramach tej podstawy w kasacji znalazła się jedynie polemika z prawidłowością poczynionych ustaleń faktycznych. Oznacza to, że jest ona „nieusprawiedliwiona”.

Także druga z powołanych podstaw nie odpowiada ustawowym wymaganiom. Nie spełniono bowiem nakazu wskazania, czy i jaki wpływ miało wskazane w tej podstawie uchybienie na wynik sprawy (art. 393¹ pkt 2 *in fine* kpc). Niewątpliwie również w świetle okoliczności sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, że istotnie syn uczestniczki jest osobą dla małoletniego bliską, a nadto, że jego wysłuchanie mogłoby mieć wpływ na orzeczenie co do istoty sprawy.

Sąd Najwyższy nie jest sądem faktu (art. 393¹⁵ kpc) dlatego też nie jest dopuszczalne powoływanie w kasacji nowych dowodów. Pisma załączone do akt w toku postępowania kasacyjnego, nawet w tego rodzaju sprawie, nie mogły więc być uwzględnione przez Sąd Najwyższy.

aw

jb.